

B. Spørgetiden

Spm. nr. S 329

1) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»I hvilket omfang har danske embedsmænd i ministerierne fået besked på at arbejde for, at danskerne skal sige ja ved folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten den 28. maj 1998, hvilke opgaver lægger statsministeren særligt vægt på, at embedsmændene tager sig af i bestræbelserne for at få et ja, og hvor mener regeringen grænsen går for, om embedsmændene er neutrale eller subjektive redskaber for at få danskerne til at stemme ja til traktaten?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

En gang imellem kan man komme i den situation, at man simpelt hen ikke forstår et spørgsmål, og den situation er jeg i nu.

Jeg er bange for, at spørgeren tager fuldstændig fejl. Sagen er jo den, at regeringen har en politik, regeringen har en linje, og regeringen har fremsat et lovforslag.

Der er tre gode grunde til at anbefale et ja ved den kommende folkeafstemning. For det første: Amsterdamtraktaten er bedre end den traktat, vi har i dag, det er uomtvisteligt; for det andet: De fire forbehold står uændrede efter konferencen, det er lige så uomtvisteligt; og for det tredje: Traktaten indebærer, at vi kan tage fat på fredens projekt, EU's udvidelse, og det er lige så uomtvisteligt.

Jeg er altså i en mærkelig situation, for jeg forstår ikke spørgsmålet. Jeg kunne forstå spørgsmålet, hvis det indeholdt en kritik af, hvorvidt regeringen har en linje eller ej, men det har regeringen jo. Sandheden er den, at når regeringen fremsætter et lovforslag – i dette tilfælde lovforslag nr. L 2, som danner grundlag for den kommende folkeafstemning – forudsætter regeringen naturligvis som enhver anden regering at embedsværket er med til at udforme det, hvorefter regeringen fremsætter det. Det er da klart, at det ikke kan være anderledes.

Så peger spørgeren på noget med neutralitet. Jamen det tager jeg da for selvindlysende. De fakta, regeringen fremlægger, er selvfølgelig fakta, og svarene på de spørgsmål, der vel at mærke er formuleret neutralt, er også neutrale og uanfægtelige svar. Sådan er det. Så enten er spørgsmålet misforstået, eller også er det over-

flødigt, men jeg har i hvert fald gjort mit bedste for at besvare det.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal prøve at uddybe spørgsmålet for statsministerens skyld, siden statsministeren spiller så uvidende her i spørgetiden, selv mod bedre vidende naturligvis.

Jeg skal spørge statsministeren, om statsministeren kan bekræfte, at der den 19. august blev holdt et møde i statsministerens embedsbolig på Marienborg, hvor samtlige topministre var samlet til et seminar om Amsterdamtraktaten; om statsministeren kan bekræfte, at departementscheferne herefter mødtes den 29. august i Statsministeriet under departementschef Nils Bernsteins ledelse for at pudse videre på det oplæg, der var givet af topministrene den 19. august, og om der derefter blev oprettet en kontaktgruppe om Amsterdamtraktaten, som bl.a. har ytret sig i en skrivelse fra departementschef Jørgen Rosted i Erhvervsministeriet, der indeholder følgende sætning:

» . . . at der i hvert enkelt ministerium etableres en task force, der kan reagere omgående på negative historier og meldinger om EU.«

Jeg vil gerne vide, om statsministeren kan bekræfte det, der her er nævnt. Hvis det er rigtigt, og hvis statsministeren kan bekræfte det, betyder det, at der i hvert ministerium – måske med undtagelse af Kirkeministeriet – nu er oprettet en specialgruppe på regeringens foranledning med ét formål, nemlig at forsøge at give et positivt indtryk af EU og fjerne negative historier i pressen. Men det er jo ikke udtryk for en saglig orientering, det er jo ikke udtryk for, at embedsmænd bliver brugt til at give en saglig viden om, hvad der er rigtigt og hvad der er forkert i EU-spørgsmål. Det er udtryk for, at embedsmænd bliver brugt til at fremme en bestemt partipolitisk sag – endda en sag, som ikke skal afklares her i Folketingssalen, men en sag hvor der skal afholdes folkeafstemning.

Det vil sige, at embedsmændene bliver brugt som partipolitiske redskaber, og jeg tør nok sige, at jeg forstår de bemærkninger, det har givet anledning til fra bl.a. nogle organisationer, som står helt uforstående over for, at embedsmænd pludselig ikke skal være selvfølgelig loyale, men objektive redskaber for en regering og ikke skal bruges i partipolitisk hensigt. Derfor håber jeg, at statsministeren vil besvare de stillede spørgsmål.